

Μακρόνησος

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ (Ε. Τ. ΑΞ.)

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Β. Σ. Τ. 902
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 500

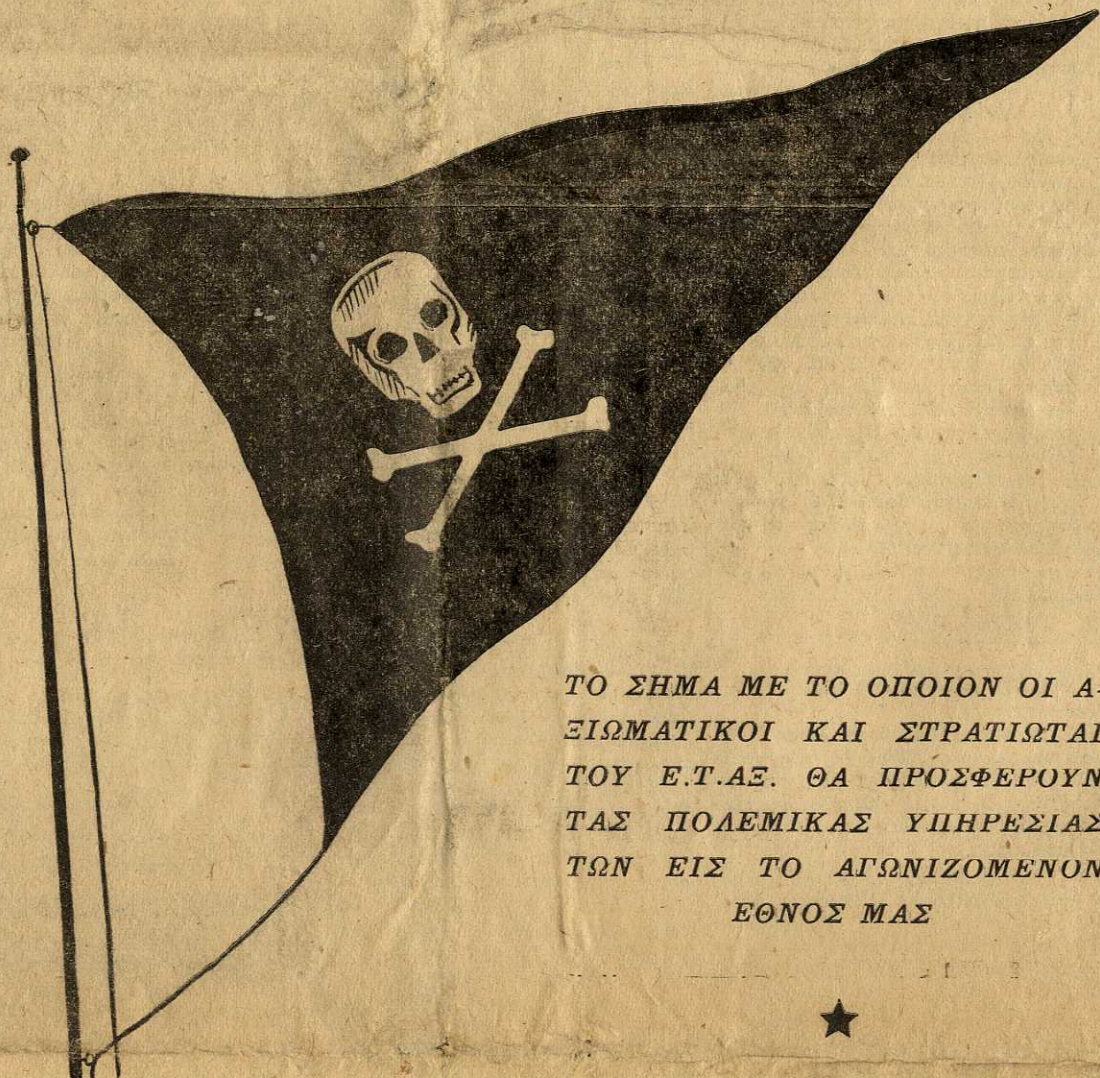
ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Μέχρι της στιγμής που γράφονται αι γραμμαι αύται, η Μακρόνησος έχει δώσει εις τον αγώνα του Έθνους τέσσαρα τάγματα, εκ χιλίων στρατιωτών έκαστον. Το συγκροτηθέν πρό μηνος περίπου Ειδικόν Τάγμα Αξιωματικών (Ε.Τ.ΑΞ.) εντός μικρού χρονικού διαστήματος, θ' αποτελή, ως Έπος Λόχος Μακρόνησου, ειδικόν τμήμα των ενόπλιον δυνάμεων. Πέντε χιλιάδες, δηλαδή, στρατιωτικοί της Μακρόνησου έχουν εισέλθει εις την οδόν της στρατιωτικής αξιοποίησεως προς θετικόν όφελος της αγωνιζομένης πατρίδος.

Τά ανωτέρω δέν γράφονται με πρόθεσιν έστω και οίονει άπολογισμοϋ του εις την ξηράν νήσον της Λαυρεωτικής ακτής επιτελεσθέντος έργου. Ο άπολογισμός σημειώνει συνήθως τό τέραμα ενός έργου. Άλλ' ή εις την Μακρόνησον καταβαλλομένη προσπάθεια, αν και έγγύς, δέν έφθασεν άκόμη εις τό τέραμα της. Έξ άλλου, δέν είναι μόνον ή όμης της στρατιωτικής, της πολεμικής αξιοποίησεως εκείνη που αποκλειστικώς την χαρακτηρίζει. Το Έθνος δέν μάχεται μόνον εις τό πολεμικόν μέτωπον, άλλ' έξ ίσου σκληρώς και εις τό ιδεολογικόν τοιούτο. Καί εις τόν δεύτερον αυτόν τομέα τό συντελεσθέν έργον είναι σημαντικώτατον και ευρύτατον, ίσως περισσότερον παρά εις τόν πρώτον τομέα.

Η προς την στρατιωτικήν αξιοποίησιν πρακτική ενδήλωσις της πολυπλεύρου ταύτης προσπάθειας ήρchiσε τόν Νοέμβριον του παρελθόντος έτους, ότε ανε-

τέως Γενικός Στοατοπεδάρχης Μακρόνησου και ήμέρον Διοικητής του Ε.Τ.ΑΞ. Συνταγματάρχης κ. Λαούλης Ν. Την προσπάθειάν των συνέντρεξαν άντάξιοι συνεργάται. Άλλ' ό άρρηκτος αύτός σύνδεσμος δέν αναφέρεται άλλώς εις την τυπικήν δικαιοδοσίαν των έξουσιών και άρμοδιότητων των, άλλ' εις την έξαιρετικήν καρποφορίαν με τη νόποιαν ό άπέραντος ζήλος και ή άπεριόριστος εργατικότητα των έγονιμοποίησαν την ιδιαίτερος δυσχερή εις Μακρόνησον άποστολήν των. Την άποστολήν αυτήν την ήσθάνθησαν όχι ως ιεραρχικώς επιβαλλομένην διαταγήν, άλλ' ως επιταγήν της ίδιας της συνειδήσεως των. Την έθέρωσαν με τούς παλμούς της καρδιάς των και την διέστειλαν εις έννοιαν ένθικώς επιβαλλομένου πανελληνίου καθήκοντος. Διά την επιτυχίαν του έργου των διέθεσαν και τό έσχατον όριον ζωτικότητος και την τελευταίαν πτυχήν της σκέψεώς των. Δέν ήτο εύκολος υπόθεσις ή μεταμόρφωσις και μετάπλασις συνειδήσεων και μάλιστα εις την περίπτωση εκατοντάδων αξιωματικών, ανθρώπων, δηλαδή, με άνωτεραν πανεπιστημιακήν μορφωσιν και με κατά τεμάχιον στερεότητα πνευματικής και ιδεολογικής πίστewς. Τά επί του προκειμένου πρακτικά αποτελέσματα της καταβληθείσης προσπάθειας δέν κρίνονται ούτε από δηλώσεις μετανόιας, ούτε από φλογερούς και στομφώδεις λόγους. Έδώ χρειάζεται ικανότης ένδοσκοπήσεως, ικανότης ψυχικής ανατομίας, πολλαπλή, βασανιστική, συχνότατα σχολασ-

ΤΟ ΣΗΜΑ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΟΥ Ε.Τ.ΑΞ. ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΤΑΣ ΠΟΛΕΜΙΚΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΝ ΕΘΝΟΣ ΜΑΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ Ε.Τ.ΑΞ. ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ

Σήμερον την 10ην πρωινήν θα λάβη χώραν εις τό Παναθηναϊκόν Στάδιον ή τελετή παραδόσε-

ΑΠΟΨΕΙΣ ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

Έκυκλοφόρησαν εκ του έξωτερικού εισησεις, συμφώνως προς τας οποιας ή Άλβανία θα έοχετο αποκαταστασιν ομαλών διπλωματικών σχέσεων μετα της Έλλάδος μονον υπο μίαν προϋπόθεσιν: Να γινή επισήμος εκ μερους της Έλλάδος παραίτησις των επί της βορείου ήπειρου οικειοκησεών της. Ιό πως υπεοσχθη ή Ελληνική Κοινή Γνωμη την νεαν αύτην εκοηλωσιν Άλβανικής θρασύτητος είναι γνωστόν, ουτε και είναι ουνατον να ευρεθη Ελληνική Κυβερνησις, ή όποια και να διεννοετο καν διαπραγματευσιν υπό τον απολυτως απαρασέκτον αυτόν όρον. Έμεις παντως, εκφραζομεν μίαν άπορίαν: Πως ή Κυβερνησις του έξοχωτάτου Έμμερ Λοτσα δέν έζητησε... την επιστροφήν της Ισαμουργιάς εις την Άλβανίαν, άφου εκει εορασεν ό αλησμόνητος ήρωσ του ανεκοιηγητου εκείνου πρακτορείου Στεφανι Νταουτ Κότσα; Δεν σας φαίνεται, αληθεια, τό πραγμα περιεργον;

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΘΑΥΜΑΣΜΟΥ

Εις προσφάτους δηλώσεις των, τόσον ό Αρχηγός της Αμερικανικής στρατιωτικής Αποστολής στρατηγος Βαν Φλητ, όσον και ό πρεσβευτής των Ήνωμενων Πολιτειών κ. Ι κραινητυ, εζεφρασαν κατά τόν πλεον ανεπιφυλακτον τρόπον τόν θαυμασμόν των προς τον Έλληνικόν στρατον. Παρεοχθησαν, οτι ή όμης του Γράμμου σπετελεί άθλον, που θα ετιμα την στρατιωτικήν ήγεςιαν και τον στρατον οιουδήποτε κράτους, και άπετίσαν φορον τιμης προς τόν ήρωισμόν του Έλληνοσ στρατιώτου. Η άναγνώρισις αύτη αποτελεί δεβαίως ικανοποίησιν εύπρόδεκτον. Νομιζομεν, όμως, ότι πέραν τών λογων επιβάλλεται ό με ταχύτερον ρυθμόν εφοοισμοσ του στρατου μας με ό,τι αναγκαίον δια τόν σκληρόν αγώνα, που διεξάγει και δη εν πνευματι άφθονίασ και ούχι σταγονομετρικής φειδοϋσ.

νήσον της Λαυρεατικής ακτής επιτελεσθέντος έργου. Ο απολογισμός σημειώνει συνήθως το τέραμα ενός έργου. Άλλ' ή εις την Μακρόνησον καταβαλλομένη προσπάθεια, αν και εγγύς, δεν έφθασεν ακόμη εις το τέραμα της. Έξ άλλου, δεν είναι μόνον ή όμης της στρατιωτικής, της πολεμικής αξιοποίησεως εκείνη που απολειστικώς την χαρακτηρίζει. Το Έθνος δεν μέγεται μόνον εις το πολεμικόν μέταπον, άλλ' έξ ίσου σκληρώς και εις το ιδεολογικόν τοιοϋτο. Καί εις τόν δεύτερον αυτόν τομέα το συντελεσθέν έργον είναι σημαντικώτατον και ευρύτατον, ίσως περισσότερον παρά εις τόν πρώτον τομέα.

Η προς την στρατιωτικήν αξιοποίησιν πρακτική εκδήλωσις της πολυπλεύρου ταύτης προσπαθείας ήρchiσε τόν Νοέμβριον του παρελθόντος έτους, ότε ανεχώρησεν εκ Μακρονήσου ή πρώτη μάχμος αποστολή. Πρίν παρέλθη έτος, τρεις άλλαι αποστολαι στρατιωτών ήκολούθησαν, εκτός άλλων μικροαποστολών, ού μόνον στρατιωτών, αλλά και αξιωματικών. Η αποστολή του Ε.Τ.Α.Ε. — έτοιμος πλέον — εισέρχεται εις την όδόν του καθήκοντος. Καί εκεί κάτω εις την άγονον νησίδα που ριζώνει τους γυμνούς βράχους της μέσα εις τα γαλανά κύματα του Αιγαίου, αι συνειδήσεις είναι όμοιοι όχι μόνον δια μίαν ακόμη, αλλά δια πολλάς αποστολάς προς τους δρόμους του καθήκοντος. Η Μακρόνησος μέσα εις όλίγους προσεχείς μή- τας θα έχει έρημωθή από ψυχάς Έλληνικάς...

Δύο άνθρωποι συνέδεσαν το όνομά των αρρίπτως προς την προσπάθειαν και τόν θρύλον της Μακρονήσου. Ο Διευθυντής της ΒΧΙ του Γενικού Έπιτελείου Στρατού, Συνταγματάρχης κ. Μπαϊρακτάρης, και ο

την διαθέσιμην εις έννοιαν ένθνικώς επιβαλλομένου πανελληνίου καθήκοντος. Δια την επιτυχίαν του έργου των διέθεσαν και το έσχατον όριον ζωικότητας και την τελευταίαν πτυχήν της σκέψεώς των. Δεν ήτο εύκολος ύπόθεσις ή μεταμόρφωσις και μετάπλασις συνειδήσεων και μάλιστα εις την περίπτωση εκατοντάδων αξιωματικών, ανθρώπων, δηλαδή, με άνωτεραν πανεπιστημιακήν μόρφωσιν και με κατά τεκμήριον στερεότητα πνευματικής και ιδεολογικής πίστεως. Τα έπι του προκειμένου πρακτικά αποτελέσματα της καταβληθείσης προσπάθειας δεν κρίνονται ούτε από δηλώσεις μετανόιας, ούτε από φλογεροϋς και στομφώδεις λόγους. Έδώ χρειάζεται ικανότης ένδοσκοπήσεως, ικανότης ψυχικής ανατομίας, πολλαπλή, βασανιστική, συχνότατα σχολαστική και κουραστική εξέτασις όλων των παρουσιαζομένων εκδηλώσεων. Οι δύο αναφερόντες άνωτεροι στρατιωτικοί μάς έπαρουσίασαν τελείαν σύνθεσιν όλων αυτών των ικανοτήτων. Άλλά, περισσότερον από όλα, μάς έπαρουσίασαν ύπομονήν, επιμονήν και πίστιν έπι το έργον των. Πίστιν ακλόνητον. Καί, ως γνωστόν, ή πίστις κινεί και τα βουνά ακόμη.

Οι κ.κ. Μπαϊρακτάρης και Δαούλης δύνανται να είναι ή συχοι δια την ασφάλειαν του έργου των. Η αγωνιζομένη πατρις το διεκλήρουξεν έπανειλημένως δια των επισημοτέρων οργάνων της, με ευφήμους μνείας των εκ Μακρονήσου πολεμικών μονάδων εις τα έπισήματα ανακοινωθέντα. Οι Μακρονησιώται υπολογίζονται σήμερα μεταξύ των εκλεκτών μαχητών του υπερτάτου αγώνος της πατρίδος εναντίον των δυνάμεων του έρυθρού νεοβαρβαρισμού της εποχής μας.

Ο ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ Ε.Τ.Α.Ε.

Ο άνελλιπής, έγκαιρος και πλήρης εφοδιασμός αποτελεί ένα βασικόν στοιχείον δια την καλήν και εύρυθμον λειτουργίαν μιάς οίκοδόμητοτε στρατιωτικής μονάδος. Εις το έργον του εφοδιασμού ή μονάς μας ευρε τόν ιδεώδη αξιωματικόν εις τόν πρόσωπον του ύποδιοικητού μας, άντισυνταγματάρχου του σώματος Έφοδιασμού και Μεταφορών κ. Κρατίνου Ζαλοκώστα. Ο κ. Ζαλοκώστας εργάζεται έντατικά, μεθοδικά, αλλά και έντελώς άθόρυβα δια την επιτυχίαν του έξαιρετικώς δυσκόλου και λίαν πολυσχιδούς εφοδιαστικού έργου της νεοπαγούς μονάδος μας.

Τα άνωτέρω δεν αποτελούν προσπάτους έντυπώσεις μας. Καί κατά την εις Μακρόνησον παραμονήν μας μάς έδόθη πολλάκις ή εύκαιρία να διαπιστώσωμεν ή επί του τομέως τούτου καταβληθείσαν προσπάθειάν του, αι δε από εκεί άγαθαί έντυπώσεις μας ένισχύθησαν κατά την εις την Βουλγαγιμένην παραμονήν μας.

Προβαίνομεν από των σπηλών της εφημερίδος μας εις την άναγνώρισιν ταύτην, μολονότι γνωρίζομεν, ότι θα προσκρούσωμεν εις την έγγνωσμένην μετριοφροσύνην του κ. Ζαλοκώστα.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ Ε.Τ.Α.Ε. ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ

Σήμερον την 10ην πρωινήν θα λάβη χώραν εις το Παναθηναϊκόν Στάδιον ή τελετή παραδόσεως της πολεμικής σημαίας εις το Ε. Τ. Α. Ε. Η παράδοσις θα γίνη ιδιοχείρως υπό της Α. Μ. του Βασιλέως προς τόν Διοικητήν μας συνταγματάρχην κ. Δαούλην Νικόλαον. Εις την σημερινήν τελετήν προσδίδεται ή επιβαλλόμενος ένθνικος πανηγυρικός χαρακτήρ. Πλήν των επισήμων στρατιωτικών και πολιτικών άρχων, θα παραστούν άντιπροσωπείαι των ένόπλων δυνάμεων και των μονάδων της Μακρονήσου. Μετά την τελετήν θα έπακολουθήση παρέλασις δια των κεντρικών όδών της πόλεως. Η είσοδος εις το κοινόν θα είναι έλευθέρα μέχρι της 9.45 ώρας.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Η «Μακρόνησος» είναι εύτυχής δημοσιεύουσα το ύπό τόν άνωτέρω τίτλον άρθρον, το όποιον έγράφη ειδικώς δι' αυτήν υπό του διαπρεπούς δικηγόρου — ποιηκολόγου κ. Γ. Περγάμαλη.

Εις την φύσιν ή άρμονία και ή ζωή παράγεται δια της έλξεως των αντιθέσεων. Ο Μαρξισμός παρουσιάζει εαυτόν προσπαθούτα να παραγάγη την κοινωνικήν άρμονίαν δια της έλξεως των «ισοτήτων». Πρέπει να γίνη κατανοητόν ότι ή «ισότης» κατά την έννοιαν του Μαρξισμού ούδόλως σχετίζεται με εκείνην, ήτις θεθείσα μεταξύ των λέξεων «έλευθερία» και «άδελφότης» και μετ' αυτών ως επίτιτλος της περιφήμου «Διακηρύξεως των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτου» της Γαλλικής Έπαναστάσεως ειχεν έντελώς διάφορον σημασίαν. Η «ισότης» εις την έν λόγω Διακηρύξειν ειχε την έννοιαν της πλήρους ισότητος πάντων των πολιτών εναντι του Νόμου. Τοϋτο, τότε, έπετεύχη και δια πολλών άλλων μέτρων, άλλ' ιδίαι: α') δια της καταργήσεως των προνομίων των ευγενών και β') δια της θεσπίσεως της καθόλου ίσότητος ψήφοφορίας.

Η έν τη Διακηρύξει της Γαλλικής Έπαναστάσεως άνωτέρω έννοια της «ισότητος» κατενοήθη ύπό πάντων των πεπολιτισμένων ανθρώπων και αποτελέσασα αίσθημα και αξίωσιν της κοινής συνειδήσεως, ένετέθη εις τους καταστατικούς χάρτας πάντων των νομικώς συγκεροτημένων κρατών ως «Διάταξις θεμελιώδης».

Εις το έν ισχύί Συνταγμα της Ελλάδος και εις το 3ον άρθρον

αυτού έχει οϋτω: «Οι Έλληνες είναι ίσοι ένώπιον του Νόμου».

Η έν τώ Μαρξισμώ σημασία της «ισότητος» είναι έντελώς διάφορος. Έχει εις αυτόν την έννοιαν της κοινωνικοοικονομικής ισότητος. Αυτή όμως συγκρούεται προς αυτούς τούτους τους φυσικούς νόμους, οι όποιοι αναλλοίωτως διεπουν την ζωήν και έμφανίζουν εις την έλξιν των αντιθέσεων, της δυνάμεως και της αδυναμίας, την άναγκάσαν σχέσιν που δημιουργεί και συντηρεί εις το διηνεκές την ζωήν.

Ο Μαρξισμός προσθεύων την κοινωνικοοικονομικήν ισότητα του εύφους και του ήλιθίου, του ισχυρού και του αδυνάτου, του φιλοπόνου και του φυγοπόνου εις την ζωήν, παρορά την στοιχειώδη αλήθειαν του διαφόρου της αποδόσεως έν τη παραγωγή. Η διαφορά αυτή είναι προδήλως φυσικόν, ότι έχει ως συνέπειαν την εκ της άνισου «παραγωγής» άνισον των άγαθών «διανομήν».

Την εκ της έλξεως των αντιθέσεων άναγκασίαν σχέσιν, που δημιουργεί και συντηρεί εις το διηνεκές την ζωήν κατενόησαν άριστοι οι Αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι.

Άλλά και πειραματικώς και έμπράκτως ή μαρξική ισότης απέδειχθη άνεφάρμοστος. Πρώτος ό Σόλων έν συνδυασμώ με την άφεισιν των χρεών δια της «σεισαχθείας» του έσχε την ιδέαν της ανακατανο-

μήσ των γαιών κατά τρόπον συμβάλλοντα εις την έννοιαν της ισότητος. Την εφήρμοσεν, άλλ' απέτυχεν ένεκα των άνωτέρω λόγων. Η Ρώμη με το κατά το πλείστον δάνειον Έλληνικόν πνεύμα έπειραματίσθη και αυτή. Ο Αυτοκράτωρ Σερούίους Τούλλιος δια των «μεταρρυθμίσεων» της «έλευθερίας και της δημοκρατίας» είδε τας πεποιθήσεις του να συντρίβωνται υπό το βάρος του Σοβιετικού όδοστρωτήρος, την δε χώραν του να καλύπτεται — όπως τσάσι άλλαί — πίσω από το άμείλικτον παραπέτασμα. Ο Μπένης από τότε ούσιαστικά ήτο νεκρός. Κάθε έλευθερος άνθρωπος θα ένθυμηται τόν εκλιπόντα διανοούμενον και πολιτικόν ως άτυχίσαντα πρωταθλητήν της ειρήνης και της έλευθερίας.

Άλλά και εις το σύγχρονον πείραμα του Λένιν έν Ρωσσία ή εφαρμογή της Μαρξικής κοσμοθεωρίας δια τόν ειλικρινώς έρευνώντα τά πράγματα απέτυχεν έν εξέλιξει ή έν λόγω κοσμοθεωρία συνεχώς έν Ρωσσία εγκαταλείπουσα ένα προς ένα τους δογματισμούς της και έκφυγοϋσα πλέον της τροχιάς της εφαρμογής της άκρατικής, οι δε ήγείται του άτυχούς αυτού λαού προς αυτοσυγκράτησίν των μετέβαλον το καθεστώς εκ εις πολιτικόν τοιοϋτο, όπου ή έλευθερία και ή αξιοπρέπεια του ανθρώπου αποτελούν ρητώς άπρηγορευμένα και άνύπαρκτα δικαιώματα.

Η οικτρά άποτυχία των «κολλήσων» έν Ρωσσία, ένεκα της οποίας ό άλλοτε σιτοβολών της Ευρώπης ύπέστη τοιαύτην μείωσιν, ώστε ού μόνον ανεπάρκειαν να ύφίσταται έν Ρωσσία, αλλά και να καταλη- (Η συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΕΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΟΥ Ε.Τ.Α.Ε. ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΤΑΣ ΠΟΛΕΜΙΚΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΝ ΕΘΝΟΣ ΜΑΣ

το πραγμα περιεργον;

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΘΥΓΜΑΣΜΟΥ

Εις προσφάτους δηλώσεις των, τόσοσ ό Αρχηγος της Αμερικανικής στρατιωτικής Αποστολής στρατηγος Βαν Φλιτ, όσον και ό πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Ι. Κραϊντνυ, εσεφρασαν κατά τόν πλέον ανεπιφυλακτον τρόπον τόν θαυμασμόν των προς τόν Έλληνικον στρατον. Παρεσεχθησαν οί άνωτέρω άρχοντες εις τόν τελεί άθλον, που θα ετιμα την στρατιωτικήν ήγερσιν και τόν στρατον οιουδήποτε κράτους, και άπετίσαν φορον τιμής προς τόν ήρωισμόν του Έλληνος στρατιώτου. Η άναγνώρισις αυτή αποτελεί θεβαίως ικανοποίησιν ευπρόσδεκτον. Νομίζομεν, όμως, ότι πέραν των λόγων επιβαλλεται ό με ταχύτερον ρυθμόν εφοοιασμός του στρατού μας με ό,τι αναγκαίον δια τόν σκληρόν άγωνα, που διεξάγει και δη έν πνευματι άφθονίας και ούχι σταγονομετρικής φειδοϋς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΠΕΝΕΣ

Ο πρό όλίγων ήμερών άποθανών τέως Προεορος της Τσεχοσλοβακίας Έδουαρδος Μπένης, άπετέλει μίαν από τας άναμφισβητήτως ευγενεστέρας φυσιογνωμίας, που ειχεν αναδείξει ή πολιταρχος εποχή μας. Άνήρ με θαυτατην μορφωσιν, έτίμησε την πανεπιστημιακήν έδραν, όπου έδίδαξεν ως καθηγητής της συστηματικής κοινωνιολογίας. Ής πολιτικός ύπάρξεν έξαιρετος πατριώτης και αληθινος δημοκράτης. Άπετέλεσε την παρηγοριαν των συμπατριωτών του κατά το διάστημα της Γερμανικής κατοχής και κατά τους μετα την άπελευθέρωσιν της πατρίδος του χρόνους αι πολιτικοί τύχει της χώρας του την φωτεινήν προσωπικήτητά του ειχον ως κύριον στόριγμα. Πιστός εις τας άρχάς της έλευθερίας και της δημοκρατίας είδε τας πεποιθήσεις του να συντρίβωνται υπό το βάρος του Σοβιετικού όδοστρωτήρος, την δε χώραν του να καλύπτεται — όπως τσάσι άλλαί — πίσω από το άμείλικτον παραπέτασμα. Ο Μπένης από τότε ούσιαστικά ήτο νεκρός. Κάθε έλευθερος άνθρωπος θα ένθυμηται τόν εκλιπόντα διανοούμενον και πολιτικόν ως άτυχίσαντα πρωταθλητήν της ειρήνης και της έλευθερίας.

ΧΙΤΛΕΡ Ο ΜΙΚΡΟΣ

Όρθώς χαρακτηρίζεται ό Έμβερ Χότζα ως Χίτλερ ό μικρός, άφου ακολουθεί εις την διπλωματίαν πιστώσ τας μεθόδους του άλησημονήτου φύρερ του λαού των κυρίων. Έσχάτως ό κ. Έμβερ διεμαρτυρήθη προς τόν Ο. Η. Ε. δια Έλληνικάς παραβιάσεις του έδάφους του και συγχρόνως κατηγορήσε την Βαλκανικήν Έπιτροπήν των Ηνωμένων Έθνών ως όργανον ιμπεριαλιστικόν. Αί ίδιαι μέθοδοι δηλαδή, άλλ' από άλλους ανθρώπους. Η εφαρμογή δε των ίδιων μεθόδων όμιλει εύγλωττως και δια την συγγένειαν των καθεστώτων.

